

۲۰۱۶/۰۸/۲۵

طارق ارسلانی

مسابقات المپیک و کشور های اسلامی

سی و چهارمین دور مسابقات المپیک با اشتراک بیشتر از یازده هزار ورزشکار از ۱۷۵ کشور جهان، از تاریخ ۵ الی ۲۱ اگست سال ۲۰۱۶ در شهر "ریو" یا Rio de Janiro کشور برازیل برگزار گردید. در المپیک امسال برای اولین بار در تاریخ این مسابقات در چوکات "تیم ورزشی مهاجرین" برای ۱۰ ورزشکار مهاجر نیز اجازه اشتراک داده شده بود. در پایان ۲۱ روز مسابقات در ۴۱ رشته ورزشی ایالات متحده امریکا توانست با بدست آوردن ۴۶ مدال طلا و تعداد مجموعی ۱۲۱ مدال مقام اول، انگلستان با کسب ۲۷ مدال طلا مقام دوم، و کشور چین با کسب ۲۶ مدال طلا مقام سوم را تصاحب نمایند.

مسابقات المپیک برای ورزشکاران جوان فرصت مناسبی است تا در هر چهار سال یکبار استعداد های ورزشی خود را در یک فضای سالم و به دور از دغدغه های سیاسی به نمایش بگذارند. برعکس مسابقاتی چون جام جهانی فوتبال و بسکتبال، برای اشتراک در مسابقات المپیک شرط پیش قبولی (Pre-qualification) وجود ندارد و کشورهای جهان می توانند که ورزشکاران مستعد خود را آزادانه به این رقابت ها بفرستند.

حالات نابسامان سیاسی و تأثیرات ناگوار جنگ ها مشارکت کشورهای اسلامی را در این رقابت ها شدیداً تحت شعاع قرار داده بود. با آنهم ۱۲۵۸ ورزشکار از ۵۷ کشور عضو "موسسه همکاری های اسلامی" توانستند تا در مسابقات

"سال ۲۰۱۶ ریو" اشتراک نمایند. ورزشکاران کشور های اسلامی صرفاً یازده فیصد مجموع ورزشکاران اشتراک کننده در المپیک را تشکیل می دادند که این تعداد در مقایسه با رقم یک بر سوم جمعیت نفوس مسلمان ها در جهان، خیلی کم بود.

با این مقدمه می رویم به سراغ بعضی از نکات برجسته و آموزنده در ارتباط به کشورهای اسلامی اشتراک کننده و ورزشکاران شان در المپیک ریو:

❖ از مجموع ۱۲۵۸ ورزشکار کشور های اسلامی ۸۲۳ آن مرد و ۴۳۵ یا ۳۵ در صد ورزشکاران را زن ها تشکیل می دادند که این تعداد با در نظر داشت اختناق اجتماعی و مخالفت طبقات محافظه کار و سنتی با حضور و اشتراک زنان مسلمان در همچو مسائل، رقم قابل توجهی به شمار می آید.

❖ شاید نشان دادن یک تصویر بهتر از جوامع اسلامی، یا هم تحت فشار های بین المللی، و یا هم تلاش و مبارزه خود ورزشکاران زن در کشورهای اسلامی باعث آن گردیده بود تا تقریباً تمامی کشورهای اسلامی تعدادی از بانوان ورزشکار را نیز در این مسابقات بفرستند. حتی کشور های جنگ زده ای چون افغانستان، سومالیه، و سودان نیز یکی دو بانوی ورزشکار را شامل کاروان های کوچک ورزشی خود نموده بودند. اما کشورهای کامرون و "سواحل عاج" از این نیز فراتر رفته و تعداد ورزشکاران زن در کاروان های ورزشی شان بیشتر از تعداد مرد ها بود.

❖ در میان کشور های اسلامی کشور قزاقستان با فرستادن ۴۹ ورزشکار زن بیشترین تعداد ورزشکاران زن را به المپیک امسال فرستاد و این بانوان ورزشکار نیز توانستند با کسب دو مدال نقره و شش مدال برنز بیشترین تعداد مدال ها را در میان ورزشکاران زن کشورهای اسلامی با خود به خانه ببرند.

❖ ۵۷ کشور اسلامی توانستند تا در مجموع ۱۷ مدال طلا، ۲۹ مدال نقره، و ۴۵ مدال برنز را بدست بیاورند. حالآنکه فدراسیون روسیه توانست با کسب ۱۹ مدال طلا، ۱۸ مدال نقره، و ۱۹ مدال برنز جایگاه چهارم را تصاحب نماید، بناءً گفته می توانیم که در این رقابت ها بلاک مشترک کشور های اسلامی در مقام پنجم قرار می گیرند.

❖ کشور ازبکستان توانست تا با بدست آوردن ۴ مدال طلا، ۲ مدال نقره، و ۷ مدال برنز در مقام پینتاز و کشور قزاقستان با کسب ۳ مدال طلا، ۵ مدال نقره، و ۹ مدال برنز جایگاه دوم را در میان کشورهای اسلامی حائز گردند.

❖ ۴۳۵ بانوی ورزشکار از کشور های اسلامی توانستند تا در مجموع یک مدال طلا، ۶ مدال نقره، و ۱۵ مدال برنز را تصاحب نمایند که این تعداد مدال با در نظر داشت شرایط تمرین همراه با محدودیت ها و قیودات اجتماعی؛ نشانه پشتمکار، جدیت، و علاقه وافر این بانوان می باشد.

❖ مصر با فرستادن ۸۶ مرد و ۳۶ زن زیادتین تعداد ورزشکاران را در میان کشورهای اسلامی به این مسابقات فرستاد. علاوه بر آن ورزشکاران مصری با اشتراک در ۲۴ رشته ورزشی (از مجموع ۴۱ رشته) بیشترین تعداد مسابقات را در میان کشورهای اسلامی انجام دادند. حالآنکه متباقی ورزشکاران کشورهای اسلامی به طور اوسط تنها در ۵ رشته ورزشی اشتراک نمودند.

** "Jebet Ruth" کنیایی الاصل از کشور بحرین توانست یگانه مدال طلا را در میان بانوان کشورهای اسلامی بدست بیاورد. سه بانوی مسلمان دليلة محمد (Dalilah Muhammad) از امریکا، عالییه مصطفینا (AliyaMustafina) از فدراسیون روسیه، و مجلیندا کلمندی (Malvina Kelmendi) از کشور کوسووا نیز هر یک توانستند تا در این مسابقات مدال طلا کسب نمایند.

❖ چیز جالب در این رقابت ها اشتراک تعداد زیاد بانوان از کشورهای اسلامی در ورزش های نا متعارف یا "ثقیله" بود. در المپیک امسال ۱۹ بانو از کشورهای اسلامی در رشته وزنه برداری، ۲۳ در رشته کشتی گیری (پهلوانی)،

و ۷ بانو در رشته بوکسنگ به رقابت پرداختند که در مجموع توانستند ۱۷ مدال را نیز در این رشته ها با خود بخانه ببرند.

❖ رقابت بانوان شناور از کشور های شدیداً سنتی چون بحرین، امارات، بنگلادیش، و متبایقی کشورهای اسلامی در این مسابقات نیز در خور دقت بود که در مجموع ۵۸ شناور زن از کشورهای اسلامی توانستند تا راه خود را در رقابت های بین المللی شنا (آب بازی) باز کنند و برای اولین بار بیرق امارات در المپیک نیز توسط دوشیزه ۱۹ ساله شناور حمل گردید. حتی کشور اسلامی مولانا فضل الرحمن و مولانا سمیع الحق که برای کشورهای دیگر انتحاری صادر می کند نیز در رقابت های شنای المپیک امسال دوشیزه ۲۲ ساله پاکستانی - بریتانوی را فرستاده بود.

❖ کشورهای سرمایه دار خلیج با این تخیل کودکانه که "مدنیت را با پول میتوان خرید"، با پرداخت پول های گزاف و اعطای تابعیت توانستند تا تعدادی از ورزشکاران کشورهای خارجی را نیز در جمله ورزشکاران خود به این مسابقات بفرستند. طور مثال از جمله ۳۴ ورزشکار بحرین ۱۸ ورزشکار آن و به همین ترتیب از جمله ۳۹ ورزشکار قطر ۱۳ تن آن در اصل اتباع کشور های خارج بودند.

❖ جوانترین ورزشکار از کشور های اسلامی دوشیزه چهارده ساله شناور به اسم "سمینووا دریا" از ترکمنستان بود. ❖ تقریباً اکثریت عمده ورزشکاران کشورهای اسلامی در رقابت های "انفرادی" (بیشتر کشتی گیری و وزنه برداری) اشتراک نمودند و تنها تعداد انگشت شمار از ورزشکاران کشورهای اسلامی در ورزش های گروهی به رقابت پرداختند که این می تواند به عدم حس همکاری و عدم اعتقاد به کار مشترک که در میان جوامع اسلامی رائج است، تعبیر گردد.

❖ کویت یگانه کشوری بود که با وجود پرداخت مصارف اشتراک در المپیک، هیچ ورزشکاری را برای این رقابت ها نفرستاد.

با آنکه مسؤولین کمیته بین المللی المپیک توانسته اند تا حد زیاد مسابقات المپیک را به دور از کشمش های سیاسی نگه دارند، ولی در این شکی نیست که هر یک از ورزشکاران اشتراک کننده در واقع معرف فرهنگ همان جوامعی هستند که از آن نمایندگی می کنند. دولت های بزرگ نیز با به نمایش گذاشتن "زور و بازوی" ورزشکاران خود، به طور غیر مستقیم می خواهند تا تفوق اقتصادی، سیاسی، و فرهنگی خود را به رخ دیگران بکشند. نتایج مسابقات المپیک نشان می دهد که متأسفانه کشورهای اسلامی نه تنها در ساحه علم و تکنالوژی از بقیه جهان به عقب مانده اند، بلکه در میدان های ورزشی نیز درخشش چندانی نداشته اند. به امید روزی که جوانان کشورهای اسلامی به جای رجوع به میدان های جنگ و خشونت، استعداد، خلاقیت، و برتری خود را در میدان های ورزشی، سالون های هنری، و مراکز علمی به نمایش بگذارند.

طارق ارسلانی - ایالت ورجینیا، امریکا